

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

57

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Wałbrzych-Antracyt

PRZEKAZUJĄCY

KWK Wałbrzych

WYKONAWCA SPISU

ZWP Antracyt

ROK PRZEKAZANIA

2002

MIJSCOWOŚĆ

Wałbrzych

GMINA

Wałbrzych

POWIAT

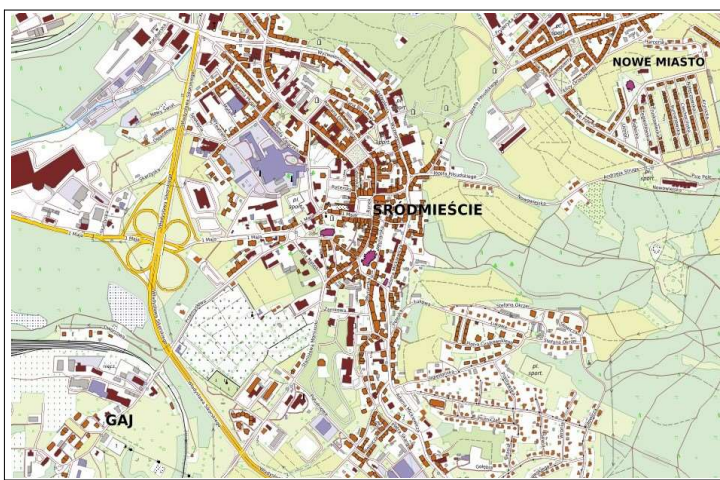
Wałbrzych

WOJEWÓDZTWO

dolnośląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Wałbrzych

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	28	6	34
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	61	289	350
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	30	204	234

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumnetacja prawna, dokumentacja pomiarowa; geologia, plan ruchu; ochrona powierzchni, inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; przekroje i profile geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe we Wrocławiu Oddział w Kamieńcu Żąbkowickim, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Wałbrzych” w Wałbrzychu, sygn. 84/592/0, lata [1949] 1964–1993.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Wałbrzych-Antracyt		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	–		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA			
OG	Glinik		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1994
KONCESJA I WYGASZENIE	77/94 z dnia 18.05.1994 r. dec. MOŚZNiL 23.12.1998 r.		

Kopalnia prowadziła eksploatację na terenie Wałbrzycha.

Kopalnia „Cons. Fürstensteiner Grube” powstała w 1876 r. po połączeniu kopalń i pól górniczych: „Graf Hochberg”, „Johannes”, „Louise Auguste”, „Anhalt Segen”, „Christia Friedrich”, „Juliens Glück”, „Friedrich Ferdynand”, „Adelheidt”, „Louis”. Należała do Hochbergów, a od 1930 r. do Waldenburger Bergwerks A.G. W 1945 r., pod nazwą „Wałbrzych”, weszła w skład Dolnośląskiego ZPW. W 1946 r. nadano jej nazwę „Bolesław Chrobry”. W 1965 r. po połączeniu z kopalnią „Melchior” zakładowi ponownie nadano nazwę „Wałbrzych”. W 1990 r. zdecydowano o postawieniu kopalni w stan likwidacji, jednakże w 1992 r. powstało przedsiębiorstwo Wałbrzyskie Kopalnie Węgla, do którego włączono kopalnie „Thorez”, „Victoria” i „Wałbrzych”. W strukturach przedsiębiorstwa został powołany Zakład Wydobywczo-Przeróbczy Antracytu, który prowadził eksploatację antracytu do roku 1998. Działalność wydobywczą kopalni „Bolesław Chrobry” zakończyła się w roku 1994.

Kopalnia „Cons. Fürstensteiner Grube” prowadziła wydobywanie w obrębie trzech pól górniczych. W obrębie pola „Hans Heinrich” (eksploatowanego od 1864 roku) funkcjonowały szyby „Hans Heinrich” (431 m), „Marie” (318 m), podsadzkowy „Schweidnitz” (189 m). W obrębie pola „Bahn-Schachtanlage” funkcjonowały szyby „Bahnschacht I” (1882 r., 308 m), „Bahnschacht II” (1900 r., 450 m), „Mathilde” (375 m). W polu „Ida” złożę udostępniano szybami „Ida” (203 m) i „Hermann” (162 m). W początkowym okresie funkcjonowania kopalni „Bolesław Chrobry” złożę eksploatowano systemem ścianowym podłużnym z podsadzką suchą i na zawał, z poziomów 365 m i 470 m. W 1965 r. kopalnię „Bolesław Chrobry” połączono z kopalnią „Melchior” („Mieszko”), w której wykorzystywano trzy szyby, w tym szyb wydobywczy o głębokości 711 m. Zakład Wydobywczo-Przeróbczy Antracytu funkcjonował na obszarze górniczym o powierzchni 15 km². Zatrudniał 1100 pracowników i wydobywał średnio 1000 t węgla na dobę. W ramach likwidacji zakładu większość obiektów budowlanych wyburzono, pozostawiając wieże szybów „Chrobry” I–II.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.